

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401062368/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

LØJTNANT. Nej hør mine Venner! jeg tror ikke, det er tjenligt, at vi bliver ved paa den Maade. De maa helst forholde Dem aldeles rolige, for at Hr. Smidt ikke skal mærke noget, førend jeg har modnet ham for Sagen. Stol De bare paa mig!

MADSEN. Hør, Løjtnant, De er min Ven.

Rækker ham Haanden.

LØJTNANT. Ja det er jeg sandelig! Vel er jeg ikke noget udmærket Menneske –

MADSEN. Jo, Løjtnant, det er De min Sjæl, ganske udmærket.

LØJTNANT. Nej det tør jeg ikke paastaa; men jeg er et godt Menneske og en uegennyttig Ven, og jeg skal blive ved at arbejde for Dem, som jeg har begyndt. Men følg nu mit Raad! gaa nu ind til de andre, og lad ingen mærke noget!

MADSEN. Saa skal jeg altsaa slets inte drikke mere i Aften?

LØJTNANT. Nej, ikke med Studenten. Men tjen mig saa i at gaa ind, for at de ikke skal mærke, at vi har Hemmeligheder. *Til Mikkel og Lars.* Vil De passe paa, at han ikke forløber sig!

MIKKEL og LARS. Ja det skal vi. Kom, Kristen!
De gaar ind.

SJETTE SCENE.

Løjtnant. Klint.

LØJTNANT. Hahaha! Nu gaar det, som det var smurt. Jeg havde først tænkt paa at faa begge Rivalerne drukne, og det var godt anlagt, men Studenten er mig for forsigtig, og saa maa den Plan ryge i Lyset. Nu har jeg jo et Løfte at holde mig til, saa

det gjælder blot om stadig at avancere i Hr. Smidts
Kridthus, saa jeg kan rive Studenten af Pinden.
Død og Plage! hvor jeg længe har gaaet og smægtet
efter saadan et Giftermaal. Og Hr. Smidt, det er en
rig Mand – ja det er bestemt en hovedrig Mand.

Mel., Fr. S. 10.

1.

Hér med Fryd jeg Rigdoms Spor
overalt opdager:
Gaasesteg – Mahognibord –
Sølver-Lysetager.
Alting gi'r mig den Besked,
at Profitten bliver fed,
naar jeg først har funden
Vej til Kistebunden.

2.

Snart jeg holer Skatten, hvor-
efter jeg har krøbet,
og den lille Rikkemo'r,
hun gaar med i Kjøbet.
Som en mægtig Potentat,
skal jeg leve delikat,
Østers og Postejer
kommer, hvor jeg peger.

3-

Lad de to Rivaler se,
hvor de saa kan fiske!
Her i Huset henter de
neppe nok en Sveske.
Deres Attraa stormer vild,
men jeg er dem lidt for snild.
Jeg gaar op i Højden,
lad saa dem gaa flejten!

Hahaha! *Snider sine Hænder.* Saa nu skal jeg ind og
mele min Kage.

Gaar tal ferbi Stolen, hvor Klint sidder.

5*